

COMMENTARIUS

videntur, cf. enim Pind. Nem. 3, 23–24 *δάμασε δὲ θήρας ἐν πελάγει ὑπερόχους* et infra *uocem nullius terrestris animalis sed qualis esse marinis beluis solet*. hunc locum editores et viri docti varie emendauerunt: e.g. *utcumque etiam Iunonia monstra domuerit* Gronovius *ut qui etiam nova Iunonia* (vel *Iunonis*) *monstra timuerit* Orelli *ut qui tantum non omnia monstra domuerit* Fickert *ut qui victa non omnia monstra timuerit* E. Baehrens *ut qui etiam non enormia monstra timuerit* Gertz *ut quem iam non omnia monstra timuerint* Haase. *domuerit* malunt Faber Lipsius multi edd. ('quod forsitan probandum sit' Waltz). sed de vi verbi *timere* cf. Weinreich 63–65.

5, 4 *τίς πόθεν ... τοκῆς*. Hom. Od. 1, 170 (ubi Telemachus Minervam alloquitur), 15, 264 (ubi Theoclymenus Telemachum alloquitur); iisdem verbis Ulixem alloquuntur Circe (10, 325), Eumaeus (14, 187), Penelope (19, 105), Laertes (24, 298). *πόθι τοι* legitur in codd. Homeri, sed 'si litterarum ductus in S servatos presserimus, in Graeco versu *ποίη πόλις* scribendum erit, non *πόθι τοι πόλις*; et illud aequae bene ferri potest (v. Od. 1, 406 [*ὀππόθεν οὗτος ἀνὴρ, ποιῆς δ' ἐξ εἴχεται εἶναι γαίης*];) nec quod Homerum non satis accurate expressit scriptor offendere debet' (Gertz 845). adde etiam Od. 1, 171 et 14, 188 *ὀπποίης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο*. de *πόθεν ἀνδρῶν* = *ἐκ ποίων ἀνθρώπων* v. Wackernagel, Vorlesungen über Syntax I 299–300. Homericus hic versus parodice saepe laudatur: Lucian. Icar. 23, Philop. 23, Diog. Laert. 4, 46. cf. etiam Xenophan. VS 21 [11] B 22, Batrach. 13, Epigr. gr. 101, 1; 530, 1 Kaibel, Inscr. Olympia 225 Dittenberger, Anth. gr. 5, 113, 5; 9, 368, 1, Eust. Macremb. 8, 11, Lipsii Somnium 3. de Homero apud Senecam cf. de ira 1, 20, 8, nat. 6, 23, 4.

Τιόθεν ... πέλασσεν. versus Od. 9, 39 metri causa laudatur: Dionys. Hal. comp. verb. 6, 17, 11, schol. B Hephaest. p. 259, 6–260, 2 Consbruch, Ps. Hephaest. p. 353, 5 C., Arr. Epict. diss. 2, 19, 12. parodice Anth. gr. 11, 346, 7. ad versus Homeri *τίς πόθεν ... Τιόθεν* respicit Heliod. Aethiop. 2, 21, 4–5.

πόλιν ἔπραθον. cf. Soph. Trach. 364–365 *κτείνει τ' ἀνακτα πατέρα τῆσδε καὶ πόλιν ἔπερσε* (de Hercule).

6, 1 *marci municipem vides* est glyconeus. *Munatii* (coll. ILS 886, Sen. epist. 91, 14) prob. Eden. *Marci*, i.e. *Marci Antoni* plerique edd., cf. A. De Boissieu, Inscr. ant. de Lyon 125–132; M.O.B. Caspari, Cl. Rev. 15, 1911, 11. Rhenanus: 'si *Marci* legas, *Ancum Marcium* intelligas.' *Marci* = *Marci Apri* H. Mac L. Currie et R. Sealey. *Planci* Bücheler¹⁻², *Marci* Bücheler³⁻⁶, qui in apparatu adnotat: '*marci* corruptum, ex nomine opinor gallico' (Bücheler³); '... iam facete ita vocari sentio civem Romanum ex colonia municipiove quasi non natum civem R. sed factum' (Bücheler⁴⁻⁶). de Gallico cognomine *Marcus* cf. K. Bringmann 907–908. Gertz: 'cogitavi de *Momori* nomine, auguris Celtici, qui Luguduno nomen dedisse fertur, vide Plutarchi lib. de fluviis cap. 6.' Birt: 'ego vero ex inferiore aetate de urbis origine hanc traditam esse fabulam invenio, duces duo fuisse Momorum et Atepomarum qui corvorum augurio obsequentes in unius urbis loco primum sibi domicilium constituerint.' *tomachi* legit Palmer coll. Iuv. 14, 271 *municipes Iovis lagonas, Mercri* (= *Mercuri*) Smilda. *marci* legendum mihi videtur, cf. *vitem quam Galliarum incolae marcum vocant, mediocris vini* (Colum. 3, 2, 25, Plin. nat. 14, 32). de lusu verborum v. etiam Varr. men. 60 B. (= Astbury): *ebrius es Marce*.

6, 2 *ille autem Febrim duci iubebat illo gestu...quo decollare homines solebat*: sic distinguere malim, cf. enim supra 4, 3 *cum maiorem sonitum emisisset illa parte qua facilius loquebatur*.